

[Duborg.]

forekommer mig, at man ikke behøvede at gaa saa vidt som til helt at udelukke Sejlskibene fra Repræsentation i Nævnet — Nævnet faar jo ogsaa Indflydelse paa Sejlskibsfragter —, og jeg maa henstille til den højtærede Ministers Overvejelse, om det ikke var rimeligt, at de to Sejlskibsrederiforeninger f. Eks. valgte de to Medlemmer og Dampskibsrederne kun valgte de fem. Det turde dog vist være et rimeligt Hensyn til de mindre Skibe her i Landet.

Jeg kan ikke undlade lige at nævne § 7. Bestemmelsen i § 7 er jo sikkert nok paa krævet. Det er heller ikke den, jeg vil paatale, men den giver mig Anledning til at minde den højtærede Minister om under den almindelige Administration af Lovgivningen paa dette Omraade, ogsaa i Fredstid, ikke at administrere saa rigoristisk, som det er sket i det sidste Par Aar, hvor man i ikke faa Tilfælde har forlangt en Bemanding, der ligger ud over, hvad selve Loven krævede, og hvor selve den Maade, hvorpaa man fortolkede Loven, har været til stor Gene, navnlig for den mindre Skibsfart.

Der er ogsaa en anden Ændring, jeg vil henstille til den højtærede Minister at foreslaa. Det drejer sig om en Tidsbegrænsning af Loven. Jeg vilde i alle Tilfælde finde det naturligt, om man tidsbegrænsede Loven, f. Eks. til Udgangen af Marts 1940, ligesom det skete med den Lov, vi behandlede i Gaar.

De Ændringer, jeg kunde ønske i Lovforslaget, drejer sig altsaa kun om, at Rederne for de mindre Sejlskibe skulde kunne udnævne 2 af det foreslaaede Nævns 7 Medlemmer, og at Loven tidsbegrænses til 31. Marts. Med disse Ændringer vil dette Lovforslag kunne faa vor Støtte.

Boeck-Hansen: Vi fra vor Side skal erkende, at det er af afgørende Betydning, at man sikrer sig Tilførslerne af forskellige Varer her til Landet, og vi er derfor ogsaa ganske enige i, at det kan være nødvendigt at faa gennemført en Lov som den foreliggende. Vi er derfor ogsaa fuldkommen rede til at arbejde med paa, at dette Lovforslag bliver gennemført.

Vi er dog ikke helt overbevist om, at det er nødvendigt at gennemføre det lige saa hastigt som det Lovforslag, vi nys behandlede, endsige lige saa hastigt som det, vi gennemførte i Gaar. Vi er tilbøjelige til at mene, at man her bedre kan tage sig Tid til at sætte sig grundigt ind i Sagerne, saaledes at det ene Erhverv, som rammes af en saadan Lov, maaske ikke bliver ramt slet

saa haardt, som Tilfældet ellers vilde være. Men ganske særligt tror vi, at det kunde være klogt at se Tiden en lille Smule an, saa man kunde være sikker paa ikke at komme til at fortryde en alt for hurtigt tagen Beslutning. Det er nemlig saaledes, at Regeringen gennem denne Lov tager hele Befragtingen i sin Haand, Regeringen vil i allerhøjeste Grad komme til at bestemme hele Befragtingen udadtil, og det kunde, maaske ogsaa af den Grund, være klogt at se lidt nærmere paa denne Sag.

Vi maa derfor beklage, at den højtærede Formand mener, det er rigtigt, at Lovforslaget gennemføres allerede i Dag, men hvis Tinget ønsker noget saadant, maa vi jo bøje os derfor.

Hvad angaar Fragtnævnets Sammensætning, kunde vi ogsaa meget ønske, at Sejlskibene fik i hvert Fald en vis Del af Repræsentationen, men ganske særlig er det af Betydning, hvem der bliver Fragtnævnets Formand. Vi kan jo ikke sige, at Erfaringerne fra det tidligere Fragtnævn alle sammen er lige lyse; de Forventninger, man havde nærret til Fragtnævnet: at det skulde kunne skaffe billigt Skibsrum, blev ikke altid opfyldt — og af Bemærkningerne til Lovforslaget ser vi, at et af Formaalene med denne Lov netop ogsaa er at skaffe tilstrækkeligt og billigt Skibsrum. Der kunde nævnes Eksempler paa, hvor mislykket det i saa Henseende var sidste Gang. Det skal jeg imidlertid ikke komme ind paa, men kun understrege, hvor overordentlig vigtigt det er, at vi faar den rette Mand i Spidsen for det foreslaaede Nævn.

Hvad angaar den højtærede Ministers Bemyndigelse til at forbyde Salg af Skibe til Udlandet, vil jeg blot understrege, at en saadan Bestemmelse kan være et tveægget Sværd. Man kunde jo gøre Tilladelse til at sælge Skibe afhængig af, at Salgssummerne bliver anvendt til Nyanskaffelser af Tonnage, i Lighed med hvad Tilfældet er, hvor det drejer sig om Forsikringssummer. I alle Tilfælde vil jeg henstille til den højtærede Minister ikke at anvende denne Bemyndigelse alt for strengt.

Med Hensyn til § 9 vil jeg gerne sige, som det ogsaa blev sagt ved Behandlingen af det foregaaende Lovforslag, at det utvivlsomt ikke er Meningen at sætte Folk i livsvarigt Fængsel; derfor bør Paragraffen ændres saaledes, at der ikke findes nogen Mulighed for at gøre noget saadant.

Derimod er jeg ganske enig i, at Loven bør træde i Kraft, saa snart den er vedtaget, men at den maa have en Tidsbegrænsning. Jeg kunde tænke mig, at den bortfaldt ved